

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 13CoE/113/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3213201995
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Vašková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3213201995.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v exekučnej veci oprávneného: Tatra banka, a.s., so sídlom Bratislava, Hodžovo námestie 3, IČO: 00 686 930, právne zastúpený Advokátskou kanceláriou MCGA legal, s.r.o., so sídlom Bratislava, Partizánska 2, IČO: 36 715 662, proti povinnému: Z. Q., bytom G. J. G., X. M. XXX/XX, pre vymoženie 1.072,05 eur s príslušenstvom, na odvolanie oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 6. mája 2013, č.k. 6Er/415/2013-24, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zamietol žiadosť súdneho exekútora Z. H. X. o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Svoje rozhodnutie odôvodnil § 44 ods. 2 Exekučného poriadku s poukazom na § 45 ods. 1 a 2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, na § 53 ods. 1 - 4 písm. r), ods. 5, § 54 Občianskeho zákonníka, ako aj na príslušné ustanovenia smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že návrhom zo dňa 14. marca 2013, doručeným exekútorскому úradu dňa 16. apríla 2013, sa oprávnený domáhal vykonania exekúcie proti povinnému pre vymoženie sumy 1.072,05 eur s príslušenstvom na podklade exekučného titulu, ktorým je rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Slovenskej bankovej asociácie v Bratislave zo dňa 21. septembra 2012, sp. zn. II/2011-8458, ktorý podľa vyznačenej doložky nadobudol právoplatnosť dňa 10. decembra 2012 a vykonateľnosť dňa 13. decembra 2012. Súdny exekútor doručil prvostupňovému súdu dňa 24. apríla 2013 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, spolu s návrhom na vykonanie exekúcie, exekučným titulom, zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru s poistením pre fyzické osoby č. XX-XXXXXXXXXX zo dňa 14. apríla 2008 a všeobecnými obchodnými podmienkami Tatra banky, a.s.. Súd prvého stupňa konštatoval, že predmetná zmluva v čl. VIII. - Záverečné ustanovenia, bod 9 obsahuje rozhodcovskú doložku. Ustanovenia o rozhodcovskej doložke obsahujú aj Všeobecne obchodné podmienky Tatra banky, a.s. v článku IV., bod 4.9. Prvostupňový súd uviedol, že oprávnený a povinný uzavreli zmluvu, ktorá má charakter zmluvy spotrebiteľskej. Súčasťou zmluvy je aj rozhodcovská doložka, na podklade ktorej v spore medzi účastníkmi rozhodol rozhodcovský súd. Ide o výhradnú doložku, ktorá nebola osobitne dojednaná. Dlužník ju nemohol ovplyvniť, pretože je inkorporovaná do zmluvy - v prípade, ak chcel zmluvu uzavrieť, musel ju akceptovať. Takýmto spôsobom sa pred vznikom akéhokoľvek sporu s oprávneným bez primeraného dôvodu vopred vzdal svojich práv uplatniť svoje nároky alebo brániť svoje práva pred všeobecným súdom. V prípade, ak si veriteľ vynúti od spotrebiteľa prijatie rozhodcovskej doložky (jej včlenením do zmluvy alebo do všeobecných obchodných podmienok), nadobudne tak voči spotrebiteľovi neprimeranú výhodu v tom, že sám môže určiť, kto s konečnou platnosťou ich spor rozhodne. Rozhodcovskú doložku v zmluve uzavretej medzi dodávateľom a spotrebiteľom, na podklade ktorej veriteľ - dodávateľ iniciuje voči spotrebiteľovi rozhodcovské konanie a ktorá nebola dojednaná individuálne po vzniku sporu medzi účastníkmi zmluvy, prvostupňový súd považoval za neprijateľnú (nekalú) podmienku v spotrebiteľskej zmluve a z toho dôvodu za absolútne neplatnú, pretože poskytuje veriteľovi neprimeranú a nedôvodnú

výhodu voči dlžníkovi spočívajúcu v tom, že môže vopred určiť súkromnoprávny subjekt, ktorý bude rozhodovať prípadný spor so spotrebiteľom a vylúčiť tak ochranu práv spotrebiteľa všeobecným súdom. Z dôvodu absolútnej neplatnosti rozhodcovskej doložky nemôže byť na podklade takejto doložky vydaný rozhodcovský rozsudok spôsobilým exekučným titulom. Z uvedených dôvodov, použijúc eurokonformný výklad ustanovení na ochranu spotrebiteľa, interpretačné pravidlo podľa ustanovenia § 54 Občianskeho zákonníka, rešpektujúc ustálenú judikatúru súdov vyššieho stupňa, súd prvého stupňa v súlade s § 44 ods. 2 Exekučného poriadku s poukazom § 45 ods. 1 a 2 zákona o rozhodcovskom konaní, žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre rozpor exekučného titulu so zákonom zamietol.

Proti uzneseniu súdu prvého stupňa podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie oprávnený, ktorý navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že súdneho exekútora poverí vykonaním exekúcie. Oprávnený dal do pozornosti dôvodovú správu Národnej rady Slovenskej republiky k ustanoveniu § 53 ods. 4 písm. r/ Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorej postup exekučného súdu nie je správny. Cieľom tejto úpravy je umožniť spotrebiteľom rozhodnúť sa, kde uplatnia svoje práva. Ak by niektoré z ustanovení rozhodcovskej doložky zakladalo výlučne právomoc rozhodovať spor iba v rozhodcovskom konaní, navrhovaná úprava považuje takéto ustanovenie za neprijateľné, čo však nemá za dôsledok zrušenie platnosti celej rozhodcovskej doložky. Spotrebiteľovi, ako aj dodávateľovi ostáva možnosť riešiť spor v zmysle dojednanej rozhodcovskej doložky v rozhodcovskom konaní, ale spotrebiteľ môže svoje práva voči dodávateľovi uplatňovať nie iba v zmysle dojednanej rozhodcovskej doložky, ale ak sa tak rozhodne, v občianskoprávnom konaní a zmluvná podmienka, ktorá by mu v tom bránila, bude v zmysle navrhovaného ustanovenia považovaná za neprijateľnú. Uvedené ustanovenie teda v žiadnom prípade nespôsobuje neplatnosť celej rozhodcovskej doložky. V zmysle tejto dôvodovej správy je teda predmetná rozhodcovská doložka v zmysle zákona a neprieči sa dobrým mravom, keďže nebráni dlžníkovi, aby si svoje práva voči veriteľovi uplatnil na príslušnom všeobecnom súde a zároveň umožňuje veriteľovi, aby si uplatnil svoje práva voči dlžníkovi na príslušnom rozhodcovskom súde v zmysle tejto rozhodcovskej doložky. Oprávnený dal do pozornosti ustanovenie § 93b ods. 1 zákona č. 483/1991 Zb. o bankách, v zmysle ktorého oprávnený ponúkol neodvolateľný návrh na uzavretie rozhodcovskej zmluvy a povinný s touto rozhodcovskou doložkou súhlasil. V prípade, ak by povinný s touto rozhodcovskou doložkou nesúhlasil, mohol ju v zmysle obchodných podmienok vypovedať v lehote 30 dní odo dňa podpisu zmluvy o úvere. Povinný však takto dojednanú rozhodcovskú doložku v lehote nevypovedal. Oprávnený ďalej poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 2CoE/333/2011, Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 9CoE/18/2010, Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 18CoE/924/09, ako aj na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci Asturcom, C-40/08. Zdôraznil, že v období do 31. decembra 2007 bola zmluva o úvere upravená len v Obchodnom zákonníku a v zákone č. 258/2001 Z.z. a ustanovenia § 52 až § 54 Občianskeho zákonníka sa na ňu nevzťahovali. V dôsledku toho sa na účastníkov úverovej zmluvy nevzťahovala povinnosť vyplývajúca z § 879f ods. 3 Občianskeho zákonníka dať do súladu svoju zmluvu s ustanoveniami § 53 a § 54 Občianskeho zákonníka v lehote 3 mesiacov od 1. apríla 2004 a ani sankcia neplatnosti vyplývajúca z odseku 4 tohto ustanovenia. Na základe vyššie uvedeného bol presvedčený, že nenastala ani jedna skutočnosť uvedená v § 45 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, rozhodcovský rozsudok je vydaný podľa zákona, neobsahuje neprijateľnú podmienku, nedochádza tu teda k vymáhaniu plnenia v rozpore s dobrými mravmi a návrh na vykonanie exekúcie ako aj žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia je v súlade s právoplatným a vykonateľným rozsudkom.

Písomné vyjadrenie k odvolaniu oprávneného podané nebolo.

Odvolací súd vec preskúmal podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvého stupňa je potrebné vecne správne potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p., pričom v nadväznosti na § 219 ods. 2 O.s.p., odvolací súd v celom rozsahu poukazuje na odôvodnenie súdu prvého stupňa, s ktorým sa stotožňuje.

Na zdôraznenie správnosti napadnutého uznesenia súdu prvého stupňa odvolací súd dopĺňa nasledovné:

Exekučný súd v rámci svojho postupu pri preskúmaní listín podľa ustanovenia § 44 Exekučného poriadku v spojení s ustanovením § 45 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní z úradnej povinnosti posudzuje, či rozhodcovský rozsudok, ktorý je podľa ust. § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku tiež spôsobilým exekučným titulom, tento nezaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právne nedovolené alebo odporujúce dobrým mravom (§ 45 ods. 1 písm. c/), resp. či rozhodcovský rozsudok nemá nedostatok uvedený v § 40 písm. a/ a b/. Ak súd zistí tieto nedostatky, exekučné konanie aj bez návrhu zastaví. Ak bol rozhodcovský rozsudok vydaný v dôsledku neplnenia zmluvne dojednaných povinností zo strany dlžníka podľa úverovej zmluvy, ktorá má charakter spotrebiteľskej zmluvy, potom exekučný súd v rámci postupu podľa § 44 Exekučného poriadku a § 45 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z.z., z úradnej povinnosti správne v danej veci posudzoval rozhodcovský rozsudok z aspektu, či plnenie priznané týmto rozsudkom nemá taký charakter, pre ktorý je potrebné úplne, alebo čiastočne exekučné konanie zastaviť, resp. v danom prípade zamietnuť žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre rozpor exekučného titulu so zákonom.

Už v štádiu rozhodovania o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie je exekučný súd, konajúci o návrhu na nútený výkon právoplatného rozhodcovského rozsudku v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, oprávnený aj bez návrhu (ex offa) skúmať, či rozhodcovská zmluva medzi zmluvnými stranami bola uzavretá platne. Ak exekučný súd zistí, že právomoc rozhodcovského súdu bola založená na základe neplatnej rozhodcovskej zmluvy, je oprávnený vyvodiť všetky dôsledky vyplývajúce z príslušných právnych predpisov pre to, aby zmluvná strana nebola uvedenou zmluvou viazaná (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 10. októbra 2012 sp. zn. 6 Cdo 105/2011).

Aj v prípade, že spotrebiteľ nevyužije právnu možnosť spochybnit' existenciu, alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy podľa ustanovení zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, je exekučný súd povinný skúmať existenciu alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy a prípadne aj konštatovať rozpor rozhodcovského rozsudku so zákonom znamenajúci materiálnu nevykonateľnosť rozhodcovského rozsudku (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 18. septembra 2012 sp. zn. 5 Cdo 230/2011).

Rozhodcovský rozsudok vydaný v spotrebiteľskej veci je ako exekučný titul v rozpore so zákonom, ak rozhodcovská zmluva (či už uzavretá vo forme osobitnej zmluvy, alebo rozhodcovskej doložky), na ktorej sa zakladá právomoc rozhodcovského súdu, nebola vôbec uzavretá, alebo bola uzavretá neplatne. Nedostatok právomoci rozhodcovského súdu odvíjajúci sa od neexistencie, či neplatnosti rozhodcovskej zmluvy má v spotrebiteľskej veci za následok materiálnu nevykonateľnosť (nezávaznosť) rozhodcovského rozsudku (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 21. marca 2012 sp. zn. 6 Cdo 1/2012).

Pokiaľ oprávnený v odvolaní poukazoval na to, že v období do 31. decembra 2007, kedy mala byť uzavretá zmluva medzi účastníkmi, sa ustanovenia § 52 až § 54 Občianskeho zákonníka platného v rozhodnej dobe vzťahovali len na zmluvy podľa Občianskeho zákonníka, pričom predmetná zmluva medzi účastníkmi bola zmluvou o úvere, upravená teda výlučne Obchodným zákonníkom a zákonom o spotrebiteľských úveroch, odvolací súd poukazuje na to, že predložená zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru s poistením pre fyzické osoby, uzavretá oprávneným a povinným dňa 14. apríla 2008, vykazuje znaky spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom v čase jej uzavretia, teda ide o zmluvu (bez ohľadu na právnu formu), ktorú uzatvoril dodávateľ - oprávnený ako právnická osoba, ktorý pri uzatváraní a plnení zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti so spotrebiteľom - povinným ako fyzickou osobou nepodnikateľom, kedy povinný pri uzatváraní a plnení zmluvy nekonal v rámci predmetu obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. V zmysle § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Z týchto dôvodov súd prvého stupňa správne na vzťah účastníkov konania aplikoval príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o ochrane spotrebiteľa.

Pri posudzovaní exekučného titulu z aspektov ustanovenia § 45 ods. 2 a ods. 1 písm. c/ zákona č. 244/2002 Z.z. preto súd prvého stupňa správne v danej veci aplikoval príslušné ustanovenia § 53 ods. 1, 5 a § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka s prihliadnutím aj na príslušnú smernicu Rady 93/13/EHS. Súd prvého stupňa správne zisťoval, či predložená zmluva, na základe ktorej bol priznaný nárok oprávnenému, neobsahuje takú podmienku, ktorá má nekalý charakter a je preto absolútne neplatná. Správne pri skúmaní dospel k záveru, že rozhodcovská doložka má charakter nekalej podmienky, keďže spôsobuje v právach a povinnostiach zmluvných strán značnú nerovnováhu v neprospech spotrebiteľa, teda povinného (§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy). Rozhodcovskú doložku upravenú v článku VIII. bod 9. Záverečných ustanovení predmetnej zmluvy a v bode 4.9. Všeobecných obchodných podmienok správne považoval súd prvého stupňa za nekalú, postihnutú sankciou absolútnej neplatnosti podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka v príslušnom znení.

Odvolačný súd v tejto súvislosti uvádza, že smernica Rady 93/13/EHS zo dňa 5. apríla 1993 o neprimeraných podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, nemá ako prameň komunitárneho práva horizontálny priamy účinok, ale existuje komunitárna povinnosť interpretovať vnútroštátne právo komunitárne konformným spôsobom. Uvedené zákonné ustanovenie § 45 zákona o rozhodcovskom konaní je pritom podľa súdnej praxe plne aplikovateľné aj na naplnenie čl. 6 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, v zmysle ktorého členské štáty Európskej únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Za neprimeranú je potrebné považovať rozhodcovskú doložku aj v danej veci, ktorá je súčasťou záverečných ustanovení predmetnej zmluvy, resp. všeobecných obchodných podmienok, ktoré predkladal oprávnený povinnému na formulári, pričom nebola individuálne dojednaná a jej obsah povinný ani nemohol ovplyvniť. Veriteľ mohol na základe predmetnej rozhodcovskej doložky vec predložiť na prejednanie rozhodcovi, resp. rozhodcovskému súdu, ktorého sám určil a vylúčiť tak súd, ktorý by bol inak príslušný. Spotrebiteľ týmto stratil právo brániť sa voči nárokom veriteľa na všeobecnom súde v mieste svojho bydliska. Výber osoby rozhodcu, resp. rozhodcovského súdu pritom uskutočnil jednostranne sám veriteľ, ktorý zostavil znenie rozhodcovskej doložky vo svojej vopred pripravenej formulárovej zmluve. Odvolací súd zastáva názor, že o nekalú zmluvnú podmienku ide aj vtedy, ak spotrebiteľ má podľa nej možnosť vybrať si medzi rozhodcovským a štátnym všeobecným súdom, ale ak by sa podľa takejto doložky začalo rozhodcovské konanie na návrh dodávateľa (veriteľa), spotrebiteľ by bol nútený podrobiť sa rozhodcovskému konaniu. Vychádzajúc z komplexnej úpravy rozhodcovskej doložky je potom potrebné považovať takúto rozhodcovskú doložku v celosti za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to aj v nadväznosti na judikatúru Súdneho dvora Európskej únie (C-240/98 až C-244/98, C-40/08, C-473/00, C-243/08, C-168/05). Na podporu uvedeného právneho záveru odvolací súd dáva do pozornosti aj ustanovenie § 53 ods. 4 písm. r/ Občianskeho zákonníka v platnom znení (ustanovenie bolo zavedené zákonom č. 568/2007 Z.z. účinným od 1. januára 2008), v zmysle ktorého sa za neprijateľnú podmienku uvedenú v spotrebiteľskej zmluve považuje aj ustanovenie, ktoré vyžaduje v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

Pokiaľ oprávnený poukázal v odvolaní na skutočnosť, že v zmysle § 93b ods. 1 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách sú banky povinné ponúknuť svojim klientom neodvolateľný návrh na uzavretie rozhodcovskej zmluvy, odvolací súd k tomu uvádza, že oprávnený neuzatvoril s povinným osobitnú rozhodcovskú zmluvu (ani nedal povinnému osobitný návrh na jej uzatvorenie a príslušné poučenie), ale rozhodcovská doložka bola začlenená do vopred pripravenej zmluvy, resp. všeobecných obchodných podmienok oprávneného. Povinný ako spotrebiteľ bol v postavení, že buď zmluvu aj s príslušnými všeobecnými obchodnými podmienkami prijme ako celok a úver dostane, alebo zmluvu ako celok odmietne a úver nedostane. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že stanovenie povinnosti banky ponúknuť klientom návrh na uzavretie rozhodcovskej zmluvy neznamená, že veriteľ je oprávnený včleniť do svojich zmlúv také znenie rozhodcovskej doložky, ktoré zakladá značnú nerovnováhu medzi

právami a povinnosťami zmluvných strán, v neprospech spotrebiteľa (tak, ako tomu bolo v predmetnom prípade). Ak veriteľ uzatvára zmluvu so spotrebiteľom, je povinný rešpektovať aj príslušné zákonné normy chrániace spotrebiteľa.

Pokiaľ išlo o ustanovenie všeobecných obchodných podmienok, že povinný mal právo odmietnuť rozhodcovskú doložku do 30 dní odo dňa uzatvorenia zmluvného vzťahu s bankou, odvolací súd uvádza, že od zmluvy možno odstúpiť len v prípade, že je platná. Od absolútne neplatnej zmluvy sa odstúpiť nedá. Ak je zmluva od začiatku neplatná ex tunc, nie sú splnené zákonné podmienky na dodatočné zrušenie zmluvy. Taktiež odvolací súd poukazuje na to, že za individuálne dohodnutú zmluvnú podmienku sa nepovažuje podmienka, ktorá bola vopred dodávateľom (veriteľom) naformulovaná v rámci typovej zmluvy a spotrebiteľ jej obsah nemal možnosť ovplyvniť. Zmluvná podmienka, v konkrétnom prípade rozhodcovská doložka, v štandardnej formulárovej zmluve sa nestáva individuálne dohodnutou podmienkou len tým, že spotrebiteľ má v úzkej časovej lehote hneď po podpise zmluvy právo rozhodcovskú doložku odmietnuť. Uvedené tiež nemení nič na neprijateľnom charaktere rozhodcovskej doložky, keď v posudzovanom prípade bola spotrebiteľovi v konečnom dôsledku odopretá možnosť brániť svoje práva pred všeobecným súdom vo všetkých prípadoch, ak dodávateľ podá voči nemu žalobu na rozhodcovskom súde. Odvolací súd zároveň uvádza, že kto mlčí tam, kde nie je povinný sa vyjadriť, nie je možné toto jeho mlčanie považovať ani za súhlas ani za nesúhlas. Dodávateľ núti spotrebiteľa spotrebiteľskou zmluvou ku konaniu, ktoré nie je povinný vykonať, s cieľom dosiahnutia prejednávania veci pred rozhodcovským súdom a obchádzania ustanovení Občianskeho zákonníka o ochrane spotrebiteľa. Znenie rozhodcovskej doložky nemusí odporovať doslovnému zneniu zákonného ustanovenia, avšak svojimi dôsledkami sleduje ten cieľ, aby predmetné ustanovenie dodržané nebolo, teda zákon obchádza (in fraudem legis). O obchádzanie zákona ide vtedy, ak je právnym úkonom dohodnuté niečo, čo síce nie je so zákonom v priamom rozpore, avšak svojimi dôsledkami sleduje cieľ, aby zákon nebol dodržaný (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. PL. ÚS 16/95 zo dňa 24. mája 1995).

Odvolací súd zároveň uvádza, že pokiaľ je zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória i prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nie sú žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom. Zároveň týmto vzniká základ pre docielenie skutočnej rovnosti, pretože na absolútne neplatnú zmluvnú podmienku súd prihliadne aj bez návrhu a rovnako aj bez návrhu súd exekúciu zastaví o plnenie z takejto neprijateľnej zmluvnej podmienky (v danom prípade zamietne žiadosť o udelenie poverenia). Ak by takouto neprijateľnou zmluvnou podmienkou bola samotná rozhodcovská doložka a dodávateľ ju použije, v takomto prípade ide o výkon práv v rozpore s dobrými mravmi (k tomu viď aj uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 24. februára 2011, sp. zn. IV. ÚS 55/2011).

Odvolací súd uzatvára, že súd prvého stupňa v danom prípade správne právne posúdil rozhodcovský rozsudok ako nulitný, vydaný rozhodcom, ktorý vyvodil svoju právomoc na konanie a rozhodnutie na základe neplatnej rozhodcovskej doložky, teda nejde o spôsobilý exekučný titul podľa ust. § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku a správne žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol (§ 44 ods. 2 Exekučného poriadku).

Odvolací súd z uvedených dôvodov uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p..

Záverom odvolací senát s poukazom na § 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch udáva, že toto uznesenie prijal jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.